

BULETIN INFORMATIV

Nr.
34

4
Decembrie
2020

EDITORIAL

Adevărul din teren

Justin Ștefan, Secretar General LPF

Fotbalul mondial încă are dispariția lui Diego Maradona ca subiect principal, iar mass-media de pretutindeni reia, cu emoție sau cu indignare, cu precauție sau cu entuziasm, bornele unei cariere inegale, dar cu adevărat impresionantă în momentele ei de top.

A fost el cel mai mare fotbalist din istorie? A fost el focul, flacăra în stare să topească toți ghețarii care i-au apărut în cale? Și care nu au fost deloc puțini, de la ostilitatea adversarilor din teren până la o anumită parte din presă, aceeași care altădată l-a idolatrizat, în alte circumstanțe bineînțeles. Dacă a fost ceva care i-a lipsit lui Maradona, cred că împăcarea cu sine i-a lipsit, precum și o anumită constanță. În joc, în manifestări, în declarații, în atitudini. De altfel, el însuși a mărturisit, într-un moment de mare sinceritate, frază rămasă celebră, cum că "Diego Maradona nu poate juca tot anul ca Maradona".

În schimb, lumea a avut pretenții mari. Dar pe ce se bazează lumea când cere atât? Un geniu poate fi încadrat în vreun tipar, de orice fel?

Probabil că nu. Iar lumea cere mult atunci când o obișnuiești să-i oferi mult.

Atenție însă la cine își arogă merite la succes!

"Hasta los sastres descubren". E o frază păstrată de la Cristofor Columb, asta ca să rămânem în spațiul hispanic și între eroii universalii. Scrisă în jurnalul său de călătorie, însemnarea vrea să spună, la modul cel mai ironic, dar ascunzând o importantă cantitate de deziluzie că

"până și croitorii vor să facă descoperiri".

Supărat că prea mulți oameni intraseră în goana după teritorii încă neștiute, după bogății și comori bănuite, dar necunoscute, marele navigator genovez se referea la profitorii de conjunctură și la nechemați, vorba lui Arghezi.

Cine vrea gloria lui Maradona? Cine o poate judeca? Cine îl poate judeca pe omul Diego Armando Maradona? În orice caz, nu mulți.

Și asta pentru că viața nimănui nu este o constantă. Toți suportăm variabile, introduse de destin sau chiar de către noi înșine.

Constant bine nu evoluează foarte multă lume, ba chiar aș zice că dimpotrivă. Constant bun nu e nici măcar fotbalul în esența desfășurării lui, cu toate implicațiile sale. Lumea însăși e un spațiu inconstant, lipsit deseori de empatie.

Despre prietenie și valorile ei am mai scris, despre ierarhie și valori, ca și despre performanță. Iar la acest capitol Maradona e de neatin. Croitorii își au rolul lor în societate, dar după Columb nu ei au venit, ci Vasco da Gama, Fernando Magellan, Amerigo Vespucci. Dreptul la opinie, da, e obligatoriu să existe, necondiționat. Dar la fel de importantă e și statura, expertiza celui care o face. Pentru că e vorba de credibilitate. Altfel, constant bine nu evoluează nici măcar fotbalul argentinian. Care tocmai și-a pierdut liderul absolut, suprem.

INTERVIU

Interviu cu Jonathan Rodriguez
(FC Botoșani)

realizat de Cristian Prisăcariu și Octavian Țopa

Jonathan Yoni Emanuel Rodriguez a venit la **Botoșani** în urmă cu mai bine de trei ani și a debutat în partida FC Botoșani – Astra 1-3, disputată pe 8 septembrie 2017. De atunci, a adunat **92 de meciuri** în **CASA Liga I** în care a marcat opt goluri. Argentinianul, născut pe 6 iunie 1990 la Lomas de Zamora, a fost inclus în echipa ideală a sezonului trecut și conduce în topul paselor precise după primele zece etape ale celui actual, conform cifrelor **InStat**. Mai mult, este căpitanul echipei.

1 Jonathan, cum crezi că va fi întâlnirea cu Seps OSK Sf. Gheorghe, o echipă grea a campionatului?

Va fi greu, va fi foarte greu. Este o echipă puternică, dar chiar și așa noi trebuie să câștigăm și să urcăm în clasament.

2 Aveți un moral mai bun după calificarea în Cupa României?

Da, pentru că am jucat bine și am câștigat meciul. Și alte ori jucasem bine, dar pierdusem sau făcusem egal. Da, putem spune că această ultimă victorie a fost una și de moral.

3 Va fi meciul cu Seps OSK unul special pentru tine, având în vedere că vei avea ca adversari foști coechipieri și antrenori?

Nu, nici vorbă! E un meci ca oricare altul, nu contează cine e acum la Seps. Nu am pregătit această partidă altfel decât le pregătim pe toate celelalte. Nu am pregătit nimic special.

4 Se poate vorbi despre o favorită în acest meci?

Cred că nu. Noi venim după două meciuri pe care le-am jucat bine, cu Craiova și în Cupă, și vrem să continuăm pe acest trend.

5 Cum ai reușit să treci peste toată această perioadă grea generată de pandemie, mai ales că ai fost unul dintre cei afectați de coronavirus?

Cred că este greu pentru toți oamenii, nu numai pentru noi, jucătorii. La toți ni s-a schimbat viața. Nouă ni s-a modificat

tipul de antrenament, de cantonament, nu este simplu. Pentru mine totul este OK din punct de vedere medical, dar îmi este greu cu testările astea săptămânale, generează o presiune în plus.

6 Crezi că ierarhia acestei ediții de campionat va fi influențată de această pandemie și urmările ei?

Nu, nu cred. Cele mai multe echipe au avut deja multe cazuri de infectare, iar odată cu vindecarea lor situația revine încet-încet la normal. Ierarhia se va

hotărî teren, trebuie să jucăm din ce în ce mai bine.

7 **Ai avut multe oferte de transfer. Ce gânduri de viitor ai?**

Nu mă gândesc la așa ceva, credeți-mă. Capul meu, mintea mea este aici, sunt concentrat și voi fi concentrat pe ce trebuie să fac pentru FC Botoșani până în ultima zi de contract. Nu mă gândesc nicio clipă la transferuri. Mă simt bine aici, cu familia mea, m-am acomodat cu zona, cu orașul, mi-am făcut prieteni la club. Mă bucur de ce am acum. Și mă preocupă să fie și mai bine.

8 **A fost grea acomodarea în România?**

Da, foarte grea pentru că nu știam limba, nu vorbeam nici limba engleză. Primele șase-sapte luni au fost extreme de dificile. După ce am început să petrec mai mult timp cu ceilalți jucători, cu grupul, lucrurile s-au simplificat. Ușor, ușor am început să vorbesc româna și uite că acum, după trei ani și jumătate înțeleg tot și mă exprim din ce în ce mai bine.

9 **Ce înseamnă pentru tine banderola de căpitan?**

(Zâmbește) M-a costat mult! A trebuit să muncesc mai mult și mai mult, iar acum este o onoare că am câștigat-o. În primele opt luni când venisem în România nu am jucat mai nimic, dar apoi a venit Marius (n.a. Croitoru) și mi-a dat încredere. Și colegii m-au ajutat enorm, iar această realizare înseamnă mult pentru mine și pentru cariera mea. E un rezultat și al felului în care se exprimă echipa noastră, pentru că noi practicăm un fotbal spectaculos, combinativ. Trebuie să fim permanent atenți cum pasăm, cum preluăm, cum dezvoltăm acțiunile.

INTERVIU

Interviu cu Marius Croitoru,
antrenor FC Botoșani

realizat de **Cristian Prisăcariu și Octavian Țopa**

Marius Croitoru abia a împlinit 40 de ani, dar este al doilea cel mai longeviv antrenor din **CASA Liga 1** după **Ilie Poenaru**. A debutat în această meserie pe 13 iulie 2019, în partida Astra Giurgiu - FC Botoșani 2-2, iar palmaresul său adună 17 victorii, 15 remize și 15 înfrângeri. A încheiat sezonul trecut, primul din cariera de antrenor, pe locul al patrulea, aceasta fiind cea mai buna clasare din istoria clubului din **Botoșani**.

1 După ce sezonul trecut FC Botoșani a reușit calificarea în premieră în play-off echipa nu a mai avut continuitate. Parcursul din acest sezon nu a fost cel dorit de tine. Ce s-a întâmplat?

Din păcate parcursul nu a fost cel dorit de noi, dar vă rog să luați în calcul că sunt și alte echipe care sunt poate mai rău ca noi. Sunt lucruri care din punctul meu de vedere pot fi explicate sau pot fi de înțeles.

Cum ar fi ...

E simplu. Am pierdut anumiți jucători importanți după care, de o lună de zile, a intervenit această problemă cu virusul, care m-a privat de 11 jucători. Care au fost sau mai sunt în izolare fiind pozitivi și nu putem încă beneficia de aportul lor. Când am avut tot lotul, nu am avut atitudinea care trebuia. Mă refer aici până la închiderea perioadei de transferări. Toți se gândeau la plecare, nu erau cu gândul aici. Când ne-am revenit puțin din punctul de vedere al atitudinii, jocului, a intervenit această

problemă medicală, iar în ultimele cinci etape am fost nevoit să improvizez, neputând să alinez același "unsprezece".

2 FC Botoșani a fost unul dintre cluburile care a avut foarte mare grijă, ați fost toți extrem de precauți de la izbucnirea pandemiei. Cum îți explici totuși această explozie care a dus la atât de multe cazuri pozitive?

(Oftează) Aveți cuvântul meu de onoare că, până în momentul în care a fost această explozie de cazuri, nu ne schimbam, nu ne echipam la stadion. Am avut șase luni de

când nu am mai făcut împreună o refacere, o ședință, o vizionare, o analiză de adversar, o analiză a meciului nostru. Am riscat totul, am sacrificat unele lucruri, mi-am asumat acest lucru pentru a evita să stăm toți la un loc, însă iată că toate eforturile noastre au fost în zadar pentru că acest virus ne-a lovit foarte tare.

3 Pentru tine a fost și o grijă în plus pentru că și David, băiatul tău, a fost confirmat pozitiv. Cum ai primit vestea, cum ai trăit acele momente?

Ca părinte, a fost nu dureros, foarte dureros.

Mai mult soția, ca mamă te sperii mai tare ... Plus că el a avut acum doi ani de zile o pneumonie foarte gravă, iar acest virus atacă în special plămânii. Nu am avut ce face însă și a trebuit să luptăm, să mergem mai departe. În privința lui David, am tratat problema ca orice alt părinte responsabil și îi mulțumim lui Dumnezeu că este ok!

4 **Bun, dar ca antrenor, crezi că ar fi eficientă introducerea testelor rapide înaintea meciurilor?**

Sunt argumente pro și contra!

Cum ar fi?

Eu am făcut teste rapide la echipă și mi-au dat rezultat negativ, iar a doua zi, la testul PCR, au ieșit pozitivi. Cu simptome, cu tot! Testele PCR sunt elocvente, sunt sfinte. În schimb, testele rapide au acea marjă de eroare, care din păcate te aduc spre posibilitate să-ți nimicești un lot. Dacă faci testele rapide și ai rezultat negativ ziua, seara sau doua zi poți avea probleme mari de tot. Și asta pentru că este un virus foarte contagios, pervers, care se activează de la oră la oră sau peste noapte, care îți poate nimici un lot întreg cum a fost și în cazul nostru.

5 **Acum totul a intrat în normal, dar cum au decurs antrenamentele în perioada în care ai avut mai mult de 10 jucători infectați?**

Au fost antrenamente în care am avut 11 jucători din care patru juniori. Am avut de-o miuță cum se spune: cinci la cinci. Asta e realitatea!

6 **Cu excepția calificării în optimile Cupei României, care este un plus, echipa suferă în campionat. Cum vezi ieșirea din această criză?**

Este o criză, o criză a rezultatelor. Eu spun că jocul, în afara meciului cu Chindia, nu a suferit. S-au pierdut multe puncte, dar nu pe seama jocului slab ci pe seama greșelilor individuale, impardonabile la acest nivel.

7 **Ești un antrenor care spune lucrurilor pe nume. Se mai poate vorbi de play-off în acest moment la Botoșani?**

Da, de ce să nu vorbim de play-off?! Ne despart cinci puncte de locul 6, cu două

victorii suntem în play-off. Nu pot câștiga toate de deasupra noastră. Se vor pierde multe puncte. De la locul 4 până la locul 14 toate au șanse la play-off. Deci e un campionat care se joacă.

8 **De suporter pe stadioane nici nu poate fi vorbă în condițiile actuale, nu-i așa?**

Eu zic că până la urmă se va da drumul fanilor pe stadioane. Și acum sunt țări unde se joacă cu suporterii în tribună. Eu sunt convins că dacă s-ar fi jucat cu spectatori FC Botoșani ar fi fost mult mai sus în clasament. Fanii au dreptul să fie acum supărați pe noi. Pe rezultate, nu și pe joc, pentru că jocul nu suferă. Dacă aș fi simțit acest lucru nu aș mai fi stat o secundă. Țin prea mult la FC Botoșani ca să-i fac rău ...

SPONSOR

CRONICĂ

Ion Voinescu și olimpicii

realizată de **Marius Mitrăn**

Nu în Mexic am participat prima oară la un turneu final după Război, ci în Finlanda. E foarte adevărat că nu era Cupa Mondială, de la care nu lipsiserăm la niciuna din primele trei ediții, începând cu Uruguay 1930, știți, povestea de pe Conte Verde, ci de Jocurile Olimpice Helsinki 1952. Era a doua ediție postbelică, după Londra 1948, unde România, abia naționalizată de comuniști, n-a putut fi prezentă pentru că era o ruină, prăbușită economic și social.

Dar în Finlanda, peste patru ani, Gheorghiu-Dej a zis „da”. Așa s-a făcut că am ajuns acolo și cu naționala de fotbal. E drept, eram o remorcă la mașina sovietică, dar chiar și așa, Olimpiada n-a fost rea pentru noi. Iosif Sârbu a câștigat medalia de aur la tir, Vasile Tiță – argintul la box, categoria mijlocie, iar bronzul a fost cucerit, simetric, tot de un tirist, Gică Lichiardopol, la pistol viteză și Gheorghe Fiat la box, la semiușoară. Toate acestea le-am găsit așa cum, atât de ușor, o poate face oricine dintre dumneavoastră, căutând câteva secunde pe net. Ce nu e pe net și mă ține prizonier într-o poveste un pic melancolică și cu siguranță sentimentală e chiar felul cum am aflat-o, într-o dimineață din toamna lui 1994, undeva spre capătul din dreapta, cum ieșeau din lift, la etajul 3 al clădirii din strada Vasile Conta care adăpostea sediul „Gazetei Sporturilor”. Acolo, spre dreapta, erau birourile – mici cămări cu tocărie roasă și ferestre înguste – de la fotbal. Aveam, ca orice redacție care se respecta, birouri pentru șefi, pentru „administrativ”, pentru fotbal, pentru „sporturi” sau extra-fotbal, cum li se zicea, și pentru „internațional”.

Directorul Gazetei, care mă și angajase de ceva vreme, era Ioan Chirilă, redactor-

șef – Laurențiu Dumitrescu, adjuncți erau Constantin Firănescu – „nea Bebe” și Costică Macovei, iar șef la „Internațional” era Emanuel Fântâneanu, care conducea și APS-ul. La „Fotbal”, șef era Radu Urziceanu, din generația lui nea Vanea, dispărut între timp din lumea asta, ca și nea Bebe Firănescu, nea Vanea Chirilă

ori Pavel Peană, Șerban Ionescu, nea Mache, Eftimie Ionescu, și câți alții, în amintirea cărora mă plec. În fine, e luni dimineață, e septembrie, cred, 1994. La 8 fix, nea Radu se așează în ușa și o închide. Dacă ai întârziat la ședința departamentului, trebuie să forțezi clanța, apoi împingi ușor, vezi mâneca largă a lui nea Radu sprijinită în tocul ușii, spui pierdut și respectuos „am întârziat, vă rog să...”, dar bătrânul șef de trib, caustic, ți-o retează imediat: „Asta se vede, tinere! E 8 și 10! 8 și 10, nț, nț, nț... Acum trebuie s-o iau de la capăt...” „Lasă, Radule, zice Gică Nertea, zi-i înainte, că-i explicăm noi p-ormă, în birou... Dă-i 'nainte!” Mă lipesc de un perete și în câteva clipe bag de seamă că n-am pierdut nimic important: cine merge la etapă și unde, cine și cât are de scris astăzi, la ce pagină...

Ieșim. Merg în biroul din capăt, unde sunt cu Cristi Costache, cu Gică Nertea, iar alături, despărțiți de cadrul unei uși, Stelian Trandafirescu, Ioan Chilom și George Rotaru, un erudit, soțul Marilenei Rotaru, ziarista din TVR atât de apropiată Casei Regale. Când, ca niciodată imediat după ședință, ușa se deschide și intră nea Radu. Auzise de-o discuție între mine și Cristi Costache apropo de o invitație la Radio Total pe care trebuia s-o onorăm măcar unul dintre noi. „Am comentat, măi băieți, mult la radio. Și la televiziune, dar mai mult la radio”, zice nea Radu și-l văd trăgându-și un scaun aproape. Se

așează lent, atent. Nu mai e ironic, ca adineauri, e la fel de atent la frază și la detalii, dar surâde. Ceea ce e foarte rar. E un pic emoționat, e viața lui! „După Război am început, eram student la Drept, abia venisem la București.” Radu Urziceanu era „de pământ”, cum zicea Gică Nertea, din Târgoviște, fiu de avocat sau judecător, parcă, nu mai știu. Înalt, drept ca un șef de trib apaș, cult, amator de presă străină și cărți rare... Rudă și cu geniala Aura Urziceanu, cântăreața de jazz... În fine, nu contează. Și asta pentru că povestea curge uluitor: „Și ginerele lui Liviu Rebreanu, Radu Vasilescu, fusese, înainte de Război, crainic la Radio... Așa și eu! Ei, mă, băieți, am comentat și am văzut multe, dar meci ca ăla din '52, de la Olimpiadă, n-am mai văzut. Și scriu și eu de o jumătate de secol aproape, de pe stadioane...”

Nea Radu era dinamovist și avea, atunci, peste 70 de ani. Eu aveam 27 și un băiat de o lună acasă, la Craiova. Ascult. E dimineată, e frumos afară, e chiar cald. Nea Radu e, totuși, în pulover. „Atunci am văzut cea mai bună echipă a lumii, Ungaria lui Ferenc Puskas, a lui Lorant,

Kocsis, Czibor, Hidegkuti... Peste doi ani avea să joace finala Campionatului Mondial din Elveția, cu RFG. În minutul 10 aveau 2-0, după ce în grupe îi bătuseră pe nemți cu 8-3! În sferturi, 9-0 cu Coreea... Tot în anii ăia au bătut Anglia, pe Wembley, cu 6-3, prima înfrângere a englezilor acasă, din istorie. Și ce înfrângere... Dar să mă întorc la meciul meu, s-a jucat la Turku. Turku nu e în Turcia, cum ai fi tentat să crezi, Georgică!”

Caut acum, după aproape 30 de ani, caseta tehnică a meciului, pe care-l găsesc în colecția din iulie '52 a „Sportului popular”. Iat-o: 15.07.1952. Ungaria – România 2-1 (1-0). Stadion: Kupitas. Spectatori: 14.000. Arbitru: Latîșev (URSS). Ungaria: Grosics – Dalnoki, Lorant – I. Kovacs, Lantos, Boszik – Budai, Kocsis, Hidegkuti, Puskas, Czibor. Antrenor: Gusztá Sebes. România: Voinescu (CCA) – V. Zavoda II (CCA), J. Kovacs (Locomotiva București), Zoltan Farmati (Flamura Roșie Arad) – V. Călinoiu (Dinamo), G. Serfözö (Progresul Oradea) – Tudor Paraschiva (Flacăra Petroșani), E. Iordache (Flacăra Ploiești), Titus Ozon (Dinamo), Iosif Petschowski – cpt. (CCA), Ion Suru

(Dinamo). Antrenor: Gică Popescu.

„Noi am avut emoții mari, cu ceva timp în urmă, tot după Război, ne bătuseră pe Republicii, la noi acasă, cu 5-1... Puskas ne dăduse trei, unul Deak, alte două... Petschowski marcase și el, pe final... Se spunea chiar că tocmai el, „Ceala” – „fentosul” înseamnă asta în limba maghiară – a vorbit cu Lorant, cu care fusese coechipier la ITA, la Arad, pe vremea baronului Neuman, s-o lase mai moale. Ba chiar extrema lor stânga, până la Czibor, era tot un „utist”, Toth III, campion cu UTA în '47... Acum, în Finlanda, tremuram în mijlocul verii... Ne-au luat tare și, după 22 de minute, Czibor îl păcălise deja pe Voinescu: 1-0!” Nea Radu strânge spătarul scaunului pe care s-a așezat invers, ca și cum ar mai fi putut să-l ajute cumva, peste ani, pe „Țop” Voinescu. Vorbește. E în transă. „Gică Popescu, nu ăsta, nu baciul, Gică Popescu era antrenorul, antrenor și la CCA, chiar luase titlul cu ei în anul ăla, jucase la Sportul Studentesc înainte de Război, cu Duce Coe, tatăl lui Dan Coe, campion cu Rapid în '67...”

Da, și odată sare Gică Popescu de pe bancă... strigă la Zavoda, strigă la Călinoiu, că era debutant, săracu', la Serfözö, ei erau halfii, ei trebuia să țină jocul. Gică Popescu era cel mai tânăr antrenor campion al țării și așa a rămas. Zavoda s-a apucat și el să strige la ai noștri de acolo, din spate, dar și la ai lor, pentru că fusese coleg, într-o tabără de juniori, înainte de Război, la Budapesta, cu Grosics, cu Puskas, cu Kosics...

...Strigătele au efect, băieți. Iordache, Eugen Iordache driblează și pe Grosics, care era cel mai bun portar din lume, dar ratează cu poarta goală!” Nea Radu se joacă, tensionat, cu butonul unui pix. „Ozon i-a luat la mână, cum se zice. Petschowski e și el peste tot. Ungurii trăiesc prin Puskas, care iese cu mingea dintre Călinoiu și Zavoda și trage! Bombă! Voinescu scoate uluitor, uluitor, măi băieți... Kocsis nu mai ratează, cu vreo 10 minute înainte de final.”

Nea Radu greșește un pic. Era minutul 74. „Un sovietic, altfel bun arbitru, ne anulează gol valabil, nu mai știu la

cine, parcă la Ozon... Apoi Suru înscrie, excepțional. Mai sunt ceva minute! Îi presăm, îi băgăm în careul lor, Puskas se duce la antrenorul lor, Gusztav Sebes, ăla era malefic, a și inventat, la Paris, în '56, povestea Cupei Campionilor Europeni, cu niște ziariști francezi de la L'Equipe, Sebes intră în teren, mai avem 5 minute... Trage Petschowski, Lorant se opune, disperat, corner... Puskas ia mingea și o aruncă în tribună, lumea îl fluieră...

...Nu mai egalăm... Până în '70, la Guadalajara, cu Brazilia, când și ăia, la 3-2, dădeau cu mingea în tribune, n-am avut meci mai bun! Să știți... Iar eu l-am comentat...” Nea Radu are lacrimi în ochi. Ozon, Petschowski nu mai sunt. Azi nici el nu mai e, cel care i-a văzut și i-a povestit. Acum câteva luni sau chiar ani s-a dus și Vasile Zavoda...

Peste puțină vreme, după Revoluția din '56, de la Budapesta, Puskas va alege pe Real Madrid în dauna lui Honved. Și naționala Spaniei. În 1995, FIFA l-a declarat cel mai mare golgeter al secolului, el reușind 84 de goluri în 85 de meciuri pentru Ungaria și 512 goluri în 528 de jocuri în toată cariera. Atunci, în Finlanda, Ungaria lui a luat aurul... În '54, la Mondiale, la Berna, a avut 2-0 în finală...

Puskas s-a răzbunat însă în atacul stelar al Realului, alături de Gento și Di Stefano: 3 Cupe ale Campionilor Europeni, o Cupă Intercontinentală, 5 titluri în Primera. În 2009, FIFA a instituit premiul „Ferenc Puskas” pentru cel mai frumos gol al anului. În 2011 l-a cucerit Neymar, de la Santos...

Atunci însă, în vara aceea, acum 62 de ani, nea Radu era tânăr, iar Ozon continua să dribleze la ei. Czibor, viitoarea extremă a Barcelonei, și el fugit după '56, avea să mărturisească în presa vremii că meciul a fost mai greu ca finala. „Așa a fost”, zice nea Radu, dând scaunul deoparte. Iese din birou. Ne ridicăm și noi. Eu am 27 de ani și simt nevoia să spun cuiva la ce am fost martor. Nu mai știu, nu mai țin minte ce-am făcut exact. N-au trecut 60 de ani, ca de la meci, dar au trecut 26. Uite, vă spun vouă, prieteni.

P.S. Nea Radu avea un pulover albastru cu alb..

THE MOST VERSATILE AND PRECISE DATA

InStat'

- ▶ Statistical & analytical solutions for players, coaches, managers, scouts, professional leagues, clubs, federations
- ▶ InStat Scout video platform
- ▶ Reports
- ▶ Fitness services
- ▶ Broadcasting services/tournaments

**FOOTBALL
BASKETBALL
FUTSAL
INSTAT TV**

x x x x x x x
x x x x x x x
x x x x x x x
x x x x x x x
x x x x x x x

x x x x x x x
x x x x x x x
x x x x x x x
x x x x x x x
x x x x x x x

instatsport.com

Contact us for a demo
and trial period:
sales@instatsport.com
sales@instat.tv

CLEVERMEDIA

NETWORK

LOOKSPORT

LOOKSPORT 2

LOOKSPORT 3

LOOKPLUS

AGROTV

PROFi↑.ro

LOOKMEDICA